

R. Co. R
1997

distinsă cu ordinul MERITUL CULTURAL în grad de Mare Ofițer și cu ORDINUL ZIARIȘTILOR clasa I - aur

M.P.S.R.

ANUL CLXXX
mai 2009

UN POET REPREZENTATIV AL NOII GENERAȚII

Jonuț Caragea

Vinerea Mare

Un înțelept
Cruce la piept
N-am cum sa scap
Cruce la cap

Zilele numeri
Cruce pe umeri
Ma lasi la vatra
Cruce de piatra

Primesc însemn
Cruce de lemn
Ultim suspin
Cruce ma-nchin

Din miez de nuc
Crucea mi-o duc
Spre creator
Pe cruce mor

Donator universal

pe tine Iisuse
nu te-am întrebat niciodată
ce grupă sanguină ai?
tu cel care ne îmbeți
pe toți iar noi
te mai lungim cu apă
în loc să te cinstim cu rugăciuni
și dreptate
și te mai întreb și pe tine
înger păzitor și tâlmaci
ce limbă vorbesc oamenii
după ce trec de cârmaci?
până la cer sunt doar sfinții
cu limbi ascuțite
și mulți credincioși
numărându-și
arginții
eu cred Iisuse
că tu ești zero
infinite

Christ îmbătrânit

te întreb de ce te atrage bărbatul acela
cu părul albit și mâinile aspre
de unde are toate acele semne pe trup
vrei să-i fii camarad de arme și scut
pe drumul gropit spre necunoscut
vrei să-l atingi și să-i simți poleirea
vrei să-ți fie drept pildă
și să-ți vorbească cu duh
vrei să privești lumea din ochii săi
începutul și sfârșitul
apocalipsa fiecărei secunde
desferecarea celui alt eu
vrei să-i amâni condamnarea
purtându-i toată durerea în pântecul
greu
tu știi femeie
cu vârsta se-așază gloria pe față
însă cununa de spinii este numai a lui

Iisus reloaded

știi știi știi șochează
probabil te-ai așezat comod în fotoliu
îți bei liniștit cafeaua și aștepti
răstignirea poetică
în trei episoade

dar Iisus lipsește și-a uitat rolul
nu moare nimeni
nici cascadorie
pudoare
scroll down
boring

câteodată pe lumea aceasta
fiecare lucru trebuie să renască
precum omul în piatră
și piatra în om într-o criză
terifiantă de fiere

o lume ce are nevoia imperioasă de
horror

ca sângele de aer și aerul de sânge
o dragoste astmatică
o dragoste leucemică

respirăm prin camere web
deschidem porți virtuale
să ne ținem de cald
și tot mai vrem ca Iisus
să ne fie herald

mă întreb de ce am scris aceste rânduri
împotriva cui protestez
împotriva celor care își beau liniștit
cafeaua
de parcă nu s-ar fi-nțâmpat nimic

33 bis

și viața mea cealaltă
să o slăvesc – mă-nvață
cu mască mortuară
cu față și postfață

oriunde deschid cartea
e-o inimă ce bate
cuvintele înoată
prin marea de păcate

pe foaia numărată
identică și cu bis
se săvârșește-o crimă
și cine-a fost ucis?

ajuns după milenii
tot la aceeași treaptă
îmi regăsesc Golgota
în vorba înțeleaptă

și vezi tu, frate geamăn
din pântecul de mamă
tu ești de-a pururi tânăr
și nu vom fi de-o seamă

iar eu ce mi-s de după
scăpata răstignire
îmi otrăvesc cuvântul

Albina românească 5

ALĂUTA ROMÂNESCĂ
SUPPLEMENT LITTEAR
ALBINEI ROMÂNESCII.

NUMER 15 - Iunie 1999.

ca să îți dau de știre

pe foaia numărată
identică și cu bis
va curge veșnic - styxul
și-o să mă-nec în vis.

Iisus, poet de tranziție

în biblioteca cerului
sunt doar biblii și nicio carte
scrisă de Caragea Ionuț
asta pentru că-n biblioteca cerului
nu există decât un singur poet
și acesta se numește Iisus
cuvintelor sale pilde le-au spus
dacă vreți să aflați omul din spatele lor
să spuneți tatăl nostru de trei ori în
gând
și să lăsați magdalenele-n pace

Iisus este și clasic și simbolist și
postmodernist
și numai douămiist nu vrea să fie
sau nu știi ce ștrumf
sau nu știi ce poet de-mprumut
de la un curent la altul
de la o muză la alta

Iisus este poet de tranziție
de la pământ la cer
și de la cer la pământ

ÎNTOARCEREA FIULUI NERISIPITOR

Numeroase minți luminate ale omenirii au vărsat destulă cerneală spre a tâlmăci diferitele sensuri întru iertarea celor ce și-au pierdut busola, rătăcind prin lumea largă, conform pildei consacrate de Iisus în parabola fiului risipitor, cel ce era considerat ca personaj principal în Evanghelia după Luca.

Doar Constantin Noica, în mod surprinzător, i-a acordat toată compasiunea fratelui rămas acasă (ca personaj secundar), nedreptățit de tatăl său, sacrificat precum baciul moldovean din Miorița, pentru a conserva liniștea și bunăstarea familiei sale. În interpretarea lui Noica, cel de acasă, ascultător, muncitor și blând, ar trebui să fie cel iubit, devenind astfel personajul principal.

Păreră mea este, însă, diferită. Consider că prin această parabolă lumea se împarte în două: în cei care riscă, risipindu-se prin lume, refuzând astfel acea precară moștenire a destinului funciar (emacindu-și și identitatea), și în cei care, conservatori sine die, acceptă oferta comodă a existenței imediate. Fiul risipitor s-a întors acasă cu mâinile goale, cerându-și iertare, poezii și învins de propriile nesăbuiințe.

În zilele noastre sunt numeroase exemple în acest sens. Într-o poezie a sa, Nichita Stănescu, ipostaziat într-un tânăr întors acasă după o lungă pribegie și întâmpinat cu nerăbdare, n-a putut oferi celor dragi decât o ladă din care au ieșit, pe rând (cu coada între picioare),... zece lei... îmblânziți..., de fapt niște umbre ale ambițiilor care l-au înșoțit și îndemnat să plece de acasă.

Numai cei dotați și puternici reușesc să-și depășească condiția resemnării, escaladând piscurile spre care îi înalță combustii interioare și se împlinesc prin restaurarea identității lor la nivelul real al marilor valori. Cred că Ionuț Caragea nu va fi niciodată un exilat. Aceasta pentru că acum se întoarce „acasă” după ce și-a publicat toate volumele la editurile din țară (la Iași), deși este legat de Canada, unde este membru cofondator și vicepreședinte al ASLRQ (Asociația Scriitorilor de Limba Română din Québec - Canada).

S-a consacrat de la bun început ca poetul născut pe Google, chiar dacă e un maestru al versului clasic, al metaforei, dar și al versului liber în care excelează prin superbe și originalele sale idei (unele devenind autentice maxime), într-o încântătoare fulgurație a ritmului alert ce-i determină pe cititori să nu-și lase cartea din mână.

Evident că impactul cu lumea nouă și cultura în care trăiește au lăsat urme adânci asupra creației sale, pentru că temele presocratice, devenite universale, poartă amprenta modernului Homo Faber (vezi Henri Bergson), în care munca a devenit un scop în sine. În secolul nostru și, mai ales, în țările superdezvoltate, omul își jertfește peste 70% din viața sa, muncind pe rupele, pentru o iluzorie bunăstare materială.

Poate că din aceste cauze în poemele sale se simte o tânguire metafizică, pentru că Ionuț Caragea însoțit într-o lume immanentă cu două fețe; una spre divin și cealaltă spre mirean. Trecând prin toate experiențele umane, conform fenomenologiei hegeliene a spiritului, poetul inventariază viața, dragostea, conceptul de femeie, murirea, nimicnicia stării de poet, mânăuirea zadarnică și ineficiența a cuvintelor, lipsa de comunicare, pierderea orizontului, fragilitatea credinței care numai prin suferință și durere își relevă existența, alunecând spre absurdul stării de umbră cu acea senzație acută de absență a reînțării.

În căutările sale ontologice poetul își caută colacul de salvare rătăcit într-o mulțime neliniștită și anxioasă (omul singular în câmpul social - cum susținea și Jean-Paul Sartre), atingând acel prag al reducăției fenomenologice prin care starea de absență apare atunci când „ego”-ul transcendentă (opus celui empiric), nu se mai poate evidenția în conștiința umană.

Această stare devine permanentă în volumul „Absența a ceea ce suntem” pentru că autorul aparține ființelor pure, dotate cu acea intuiție și clarviziune ce încearcă să depășească limitele celor două spirale ale ADN-ului contemporanilor noștri.

Deși construcția frazelor și raporturile dintre cuvinte dau uneori senzația de refuz și izolare față de condiția umană, putem remarca, chiar prin antonimia sa, că întregul demers filozofic al poetului este marcat de dorința de bine și de a statua ființa umană la dimensiunile pentru care a fost concepută în starea primordială.

Ionuț Caragea face deja parte din acei uriași români care trăiesc cu trupul în alte colțuri ale lumii, dar cu inima și sufletul în România.

De altfel acest volum de poeme este magistral analizat atât în Prefață, cât și în Postfață, de remarcabilele exegeze ale doamnei Valeria Manta Tăicuțu și ale domnului Marius Chelaru.

Poet al structurilor esențiale elevate, Ionuț Caragea - o pură conștiință - prin întregul său demers ideatic, încearcă să pătrundă, atât în conștiința colectivă cât și a celor care îl prețuiesc, cu prețul unei inafabile sublimări.

Valeriu Cușner

Albina românească

publicație a
MIȘCĂRII PENTRU PROGRESUL
SATULUI ROMÂNESC - FUNDATIA EPISCOPUL
GRIGORIE LEU

realizată în colaborare cu

ASOCIAȚIA COMUNELOR DIN
ROMÂNIA

editor: CASA DE EDITURA ȘI PRODUCTIE AUDIO-
VIDEO-FILM „REALITATEA”.

Înregistrată la Registrul Comerțului
J40/5587/1991

Cod fiscal: R33954;

cont la Banc Post - Sucursala Moșilor
nr: RO 11BPOS 70202902964ROL 01

Cod Publicații Poștă 19086

ISSN 1583-2546

REDACȚIA:

Nicolae Dragoș și Emil Drăghici -
senior editori; Dragoș Sarchizian -
secretar general de redacție; Gheorghe
Manea, Sergiu Târa, Alexandru
Dumitriu, Simona Constantinescu,
Antoaneta Matei

Director marketing și publicitate - Tudor
Leu. Tehnoredactare computerizată - Ve-
ronica Ionescu. Adresa: Redacția și
Administrația: bd. Dacia nr. 126, sector 2,
București 020064.

Telefon/fax: 021 6105659

E-mail: albina@vipnet.ro;

Internet: www.cartesiarte.ro

prețul unui exemplar - 1,5 lei
Abonamente de sprijin: 100 lei anual.

Tipărit la Tipografia TYPDASS